

מ"ת 62896/02/16 - מדינת ישראל נגד אילן וונונו (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

10 אפריל 2016

מ"ת 62896-02-16 מדינת ישראל נ' וונונו(עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד שלומי שוחט

נגד

המשיב

אילן וונונו (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד מאיר סויסה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים על רקע כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של התפרצויות לדירה וגניבה, הסגת גבול ואיומים.

1. עפ"י העובדות באישום הראשון, בתאריך 22/2/2016 התפרץ המשיב בשעה 15:30 לדירה בירוחם, השייכת לישיבת ההסדר בירוחם ואשר שימשה את מיכאל טל (להלן: **המתלונן**) למגורים, בכך שפתח את דלת הדירה אשר הייתה סגורה אך לא נעולה ונכנס אל תוך הדירה. משהבחין המתלונן במשיב בתוך הדירה ושאל אותו למעשיו, המשיב אמר לו שהוא רוצה להתרים, החל לצאת מהדירה ובדרכו החוצה נטל שטר של 20 ש"ח שהיה מונח על השולחן.

על פי האישום השני, בתאריך הנ"ל סמוך לשעה 15:30 התפרץ המשיב לדירה נוספת השייכת לישיבת ההסדר בירוחם והמשמשת את אורי משה מרציאנו (להלן והמתלונן) למגורים, בכך שפתח את דלת הדירה אשר הייתה סגורה אך לא נעולה ונכנס אל תוך הדירה. משהתעורר המתלונן משנתו, הבחין במשיב בתוך הדירה ושאל אותו למעשיו, המשיב אמר לו שהוא רוצה להתרים לטיפול שיניים, המתלונן נתן לו מספר אגורות שהיו אצלו, המשיב יצא מהדירה ובדרכו החוצה ניסה לגנוב בכך שפתח ארונות והחל לחטט בהם, אך לבסוף לא נטל דבר.

על פי האישום השלישי, בתאריך הנ"ל סמוך לשעה 15:44 התפרץ לדירה נוספת השייכת לישיבת ההסדר בירוחם ואשר בה התארח יוהנס פראו בכך שפתח את דלת הדירה באמצעות מפתח שהיה תלוי בכניסה לדירה ונכנס פנימה, וגנב המשיב מתיקו של המתלונן שהיה מונח ליד המיטה בה ישן המתלונן את ארנקו של המתלונן, אשר התעורר יצא אחרי המשיב וצעק לעברו שהוא גנב ושיחזיר לו

את הארנק, אז איים המשיב על המתלונן בפגיעה שלא כדון כגופו, בכך ששלף לעברו דבר מה וצעק לו שהוא ידקור

עמוד 1

אותו, אולם הניח את ארנקו של המתלונן בסלסלה של אופניים חשמליות שהיו סמוך למקום והמשיב החזיר לרשותו את הארנק.

על פי האישום הרביעי, בתאריך 22/2/2016 הנ"ל סמוך לשעה 17:00 הסיג המשיב גבול ונכנס לשטח הכיתות בישיבה התיכונית בירוחם, בכך שנכנס אל שטח הישיבה ואז אל מתחם הכיתות, וניסה לגנוב רכוש מארונות המשמשות את התלמידים בכך שהחל לחפש ולחטט בארונות אך לא גנב דבר.

על פי האישום החמישי, בתאריך 22/2/2016 סמוך לשעה 18:40 הסיג המשיב גבול ונכנס לחצר הבית של יואל סלון בירוחם. המתלונן הבחין במשיב ושאל אותו למעשיו, המשיב ענה לו כי הוא מתרים כסף לשיניים, המתלונן ליווה את המשיב כברת דרך לעבר היציאה מהחצר ואז שב אל תוך הבית. בסמוך לכך, נכנס המשיב אל חדר הסטודיו של המתלונן בכך שנכנס דרך הדלת הפתוחה אל תוך הסטודיו, ניסה המשיב לגנוב את מפתח הדירה של המתלונן שהיה בתוך הסטודיו אך המתלונן הבחין בו ומיד חזר אליו ואז עזב המשיב את המקום מבלי שלקח את המפתח.

על פי האישום השישי, בתאריך 22/2/2016 בסמוך לשעה 18:00 התפרץ המשיב לדירה 18:00 התפרץ השייכת לשיבת ההסדר בירוחם ואשר משמשת את רון פרץ (להלן המתלונן) למגורים, בכך שפתח את דלת הדירה הייתה סגורה אך לא נעולה ונכנס פנימה, וגנב את ארנקו של המתלונן, אשר היה בדירה, בסמוך לכך, הבחינו במשיב הקטינים א.י, ר.פ ויא (להלן: הקטינים) אשר זיהו אותו כמי שנכנס לכיתות הלימוד קודם לכן והחלו עוקבים אחריו, אז הסתובב לעברם המשיב תוך שהוא שולף מכיסו מברג ואיים עליהם בפגיעה שלא כדין בגופם בכך שאמר להם שיחתוך אותם תוך שהוא מנופף לעברם במברג, זאת עשה בכוונה להפחידם או להקניטם.

2. בדיון מיום 8.3.16 טען ב"כ המשיב לבעייתיות בראיות. טען כי בחלק מהאישומים לא התגבשו עבירות של התפרצות וגניבה, נוכח התנהגות המתלוננים כלפי המשיב, אלא נטען ראו במשיב כמבקש נדבות, שוחחו איתו. טען כי טענת אליבי של המשיב לא נבדקה, ועוד הוסיף כי המשיב לא החזיק סכין ולמעשה אף אחד לא ראה אותו זורק מברג כפי הנטען בכתב האישום.

3. ב"כ המבקשת עמדה על ריבוי העבירות תוך שהדגישה כי המשיב הציג בפני המתלוננים מצג שווא לפיו מטרת הגעתו לדירתם היא על מנת להתרים כספים.

4. בעיון בתיקי החקירה מצאתי קיומן של ראיות לכאורה לחלק מהאישומים. אשר לטענת האליבי, אין בידי לקבל את טענת ב"כ המשיב כי המדינה לא בדקה עם אחיו של המשיב את טענת המשיב, לפיה לאחר שעה 16:30 הוא יצא מביתו כשאחיו אלי נילוה אליו. מהודעתו של אחיו אליהו וונונו מיום 26.2.16 עולה כי האח מתנער מהמשיב ואינו משתף פעולה בכל הקשור למשיב "לא נכחתי ולא כלום, מה שקשור לאחי אני לא מתערב מצדי שיתנו לו 70 שנה". מהודעתו של (ע'2 ש'22) מהודעתו של המתלונן אורי משה מרציאנו (כתב אישום שני) מיום 22.2.16, מיום 22.2.16, מעיד המתלונן כי האירוע היה בסביבות השעה 15:30 ובמהלך האירוע קיבל המשיב שיחת טלפון מאחיו "כאשר הבחור דיבר על השיניים שלו בתוך הדירה, הוא קיבל שיחת פלאפון ועל הצג ראיתי אלי וענונו והיה לו

אוזניות לבנות שמעתי את אלי הזה צועק עליו בפלאפון והבחור בדירה גמגם לו (ע'2 ש'13-9). כמו כן מהודעתו של המתלון פראו יוהס, מיום 24.2.16 עולה כי לאחר שהמשיב גנב את ארנקו, רדף המתלון אחר המשיב וראה אותו סמוך לבית, לידו אישה מבוגרת (אם המשיב) ואחיו. **"היו שם בחוץ גם אישה מבוגרת ועוד אדם בן 40+ שלאחר מכן התברר שמדובר באימא שלו ואח שלו הם עמדו המומים"** (ע'1 ש'25-26).

אשר לאישום הראשון, מהודעתו של המתלון, מיכאל טל, עולה כי המשיב נכנס לדירה מבלי לנקוש בדלת, ולאחר שהבחין במתלון פנה אליו וביקש כסף, באותו זמן ראה המשיב בשטר של 20 ₪ שהיה על השולחן פנה אל המתלון **"אני נזקק, תן לי את העשרים שקל"**, לקח אותם ויצא מהדירה. אין חולק כי המתלון לא התנגד לכך שהמשיב יטול את אותם 20 שקלים, זה למעשה לא אמר מאומה אלא מיד לאחר מכן פנה ונכנס להתקלח. מכאן סבורתני כי בהתנהגות המתלון יש ללמד על הסכמתו למתן צדקה או תרומה למשיב שהציג עצמו כנזקק, ולפיכך דומני כי אין בראיות כדי להרשיע את המשיב בעבירות המיוחסות לו באישום זה.

אשר לאישום השני, מהודעתו של המתלון, אורי משה מרציאנו, עולה כי המשיב נכנס לדירה מבלי לנקוש בדלת, הבחין בו, פנה אליו וביקש ממנו כסף עבור טיפול שיניים, ובסופו של דבר, המתלון נתן למשיב סכום של כ-5 ₪ וכמה אגורות. המשיב אומנם טען בפני המתלון כי זה לא מספיק וניסה לשכנע אותו ללכת איתו לכספומט על מנת שיהיה בידו לתת לו יותר, והסתובב בחדרי הבית תוך שפתח את הארונות והמתלון הולך אחריו, אולם סופו של דבר המשיב עזב את הדירה ללא שלקח דבר מהדירה, כשהוא מסתפק בסכום שנתן בידו המתלון.

אשר לאישום השלישי, מצאתי קיומן של ראיות לכאורה לעבירת התפרצות וגניבה. כעולה מהודעתו של פראו יוהנס, כי בשעה שהיה בחדר שדלתו נעולה וניתן לפתוח אותה רק בעזרת מפתח הנמצא בארון החשמל, הוא שכב במיטה מכוסה והתעסק בטלפון, הבחין במשיב כשהאחרון, מתעסק בתיק שלו, צעק על המשיב וגירש אותו מהחדר תוך שהוא מלווה אותו במסדרון ושואל אותו מה לקח. בהמשך חזר במהירות לחדר ומשבדק את הז'קט שהיה מונח על המיטה, הבחין כי הארנק שהיה בכיס הז'קט נעלם, רץ לחפש את המשיב שלא הרחיק משם, ומצא אותו שהוא אוחז באופניים שחורות חשמליות ואף זיהה את ארנקו מוחבא במכנסי המשיב, ליד המשיב היו אמו ואחיו אשר ניסה להרגיע את הרוחות.

המתלון העיד כי ראה את המשיב מוציא משהו כסוף ומנסה לפתוח אותו, חשב שמדובר בסכין לעל כן שמר מרחק על מנת לא להיפגע, אולם מאוחר יותר הבין וזיהה כי אין מדובר בסכין אלא "סתם בפלסטיק". בהמשך התקרב למתלון ומישש אותו מנת לחפש את הארנק, או אז, הבחין כי הארנק נמצא בסלסלת האופניים, לקח את הארנק וחזר לדירה. מאוחר יותר, מעיד המתלון כי ישב בדירה עם חברים כשהדלת פתוחה קמעה והבחין במשיב מנסה לפתוח את הדלת בעזרת מפתח, משראה המשיב את הדלת פתוחה ויש אנשים בחדר, הסתובב והלך.

אשר לאישום הרביעי, מהודעותיהם של י.א. ושה. עולה כי השניים ראו את המשיב מסתובב בכיתות ומחטט בלוקרים, לשאלת י.א. מה הוא עושה, ענה המשיב כי הוא מחפש טפסים לתרומות ואף שאל האם י.א. יכול לתרום לו כסף. בהמשך משהמשיך המשיב להסתובב בכיתות ניגשו אליו י.א. ושה. ושוב ביקש מהם המשיב תרומה. סבורני כי אין מהעולה בהודעות של הנ"ל כדי לבסס תשתית ראייתית לביצוע העבירות המיוחסות למשיב.

אשר לאישום החמישי, מהודעתו של יואל סלווין עולה כי המתלונן ששהה בגינת ביתו, הבחין במשיב כשהוא נכנס לגינה. לשאלתו של המתלונן לפשר מעשי המשיב ענה לו כי הוא בא להתרים כסף לשיניים תותבות לילדים. המתלונן אמר למשיב לא, תודה. המשיב חזר למקום נכנס לסטודיו וביקש מבנות שהיו במקום תרומה כספית, המתלונן נכנס אחרי המשיב לסטודיו על מנת להוציא אותו משם, תוך שהוא מבחין כי המשיב מנסה לקחת מפתחות מהמדף ליד הדלת. לשאלת המתלונן מה יש לו ביד, הראה לו המשיב כי אין לו כלום ביד ויצא מהסטודיו. לכשיצאו המשיב והמתלונן מהגינה, שוחח המתלונן עם המשיב וזה האחרון סיפר כי הוא מתרים מטעם הרווחה. לאחר שהמשיב הלך לדרכו, ראה המתלונן שני נערים מהישיבה אשר סיפרו לו כי המשיב היה בישיבה, גנב דברים ואף איים עליהם. המתלונן והנערים עקבו אחרי המשיב וראו אותו מוציא כסף מפאוץ' וזורק את הפאוץ' ליד בלוני גז. בשלב מסוים, המשיב צעק לעבר המתלונן והנערים **"תעזבו אותי, למה אתם עוקבים אחרי"** ואז הגיע שוטר ועצר את המשיב. באישום זה הראיות לעבירות של הסגת גבול הן מוחלטות עד מאוד.

אשר לאישום השישי, מהודעתו של רונן פרץ עולה, כי המתלונן היה בשירותים בדירתו ושמע את דלת החדר נטרקת, משיצא מהשירותים, ראה כי דלת הארון שלו פתוחה וכי ארנקו נגנב. המתלונן ירד למטה ולא ראה איש, חזר לחדרו לחפש שוב את הארנק ולא מצאו, אז פנה למדריך וסיפור לו כי יש מכת גניבות בישיבה. מאוחר יותר פגש המתלונן את י.א. אשר סיפר לו כי מוקדם יותר הסתובב בחור בכיתות וחיפש בלוקרים. י.א. אף תיאר למתלונן איך נראה הבחור אשר הסתובב בכיתות. בהמשך, ראה המתלונן את המשיב שהוא לבוש כפי שתיאר י.א. המתלונן פנה אל המשיב ושאל אותו לפשר מעשיו וזה האחרון ענה כי הוא אוסף תרומות. בהמשך השיחה ביניהם פרץ לדברי המתלונן ויכוח בינו ובין המשיב וכשהמשיב אומר **"אני לא עשיתי כלום, תלך ממני"**. בשלב זה הגיעו חברים של המתלונן, ואילו המשיב פנה ללכת לדרכו, המתלונן והחברים פנו אל המשיב וביקשו ממנו לעצור ואז הסתובב אליהם המשיב ואיים כי ידקור אותם תוך שהוא מנופף בכלי ממתכת בעל ידית עגולה הנראה למתלונן כמברג, שהוציא המשיב מכיסו. בהמשך עקבו המתלונן והחברים אחרי המשיב וזה שוב פנה אליהם ואיים כי יחתוך להם את הפנים.

הודעת המתלונן ביחס לאיומיו של המשיב נתמכת בהודעתו של א.נ. שגם מזהה כלי עם ידית סגולה/שחורה הנראה כמברג וחוזר על האיומים שהפנה המשיב אליהם. לאור האמור לעיל, סבורני כי הראיות לכאורה ביחס לעבירות לגניבה המיוחסות למשיב חלשות ונסיבתיות, שכן, המשיב לא נראה נוטל את הארנק והארנק אף לא נמצא בחיפוש על גופו. ביחס לעבירת האיומים והחזקת סכין, מצאתי קיומן של ראיות לכאורה.

סיכומם של דברים, על פי המצטייר מכתבי האישום והודעות המתלוננים, מצאתי ראיות לכאורה בעיקר ביחס לעבירות באישומים השלישי והשישי (רק בעבירה של איומים והחזקת מברג). באישומים 1 ו-2 ו-4 לא מצאתי קיומן של ראיות לכאורה במידה הנדרשת להליך זה.

עילת המעצר-

6. עבירות הרכוש בהן מואשם המשיב אינן מן המנויות בחוק כמקימות חזקת מסוכנות. עילת המעצר הנטענת על-ידי המבקשת הינה של מסוכנות כללית לביטחון הציבור מכוח סעיף 21(א')(1)(ב') לחסד"פ (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

חומר החקירה לרבות התייחסות מרבית המתלוננים על מעשי המשיב אינו מלמד על התנהלות תמוהה של חלק מהמתלוננים. המדובר ברף הנמוך של עבירות מסוג זה, כך ביחס לאותה עבירת איומים כלפי תלמידי הישיבה שרדפו אחריו. עם זאת מדובר בלפחות בעבירות התפרצות למגורים, שתי עבירות גניבה ושתי עבירות איומים, אותן מבצע המשיב במהלך יום אחד, בטווח זמן של מספר שעות, כשהמשיב מגיע למתחם מגורי תלמידי ישיבת ההסדר בירוחם, מסיג גבול לתוך דירותיהם של התלמידים. אמנם עם חלק מהם הוא ניהל שיח ומבקש נדבות, מאידך, לחלק מהם גם גונב ממש מתחת לאפם ומול עיניהם את הארנק, תוך שהוא מתפרץ, מסיג גבול ומאיים.

המשיב מתואר על ידי הבנות ששהו בסטודיו כמסטול, מגמגם, וניכר כי משהו אינו כשורה אצלו. דברים אלו מקבלים חיזוק בהודעתו של פראו יוהנס (כתב אישום שלישי) המתאר את אמו ואחיו של המשיב עומדים לידו כהמומים. האמא עומדת ואינה עושה כלום, ואחיו (אליהו וונונו) מנסה להרגיע את הרוחות ומסביר כי מדובר באדם מסכן שהיה בסמים והשתחרר מהכלא לא מכבר.

בהינתן האמור ולאור עברו הפלילי המכביד ביותר של המשיב, קמה עילת מעצר.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשע"ו, 10/04/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

תסקיר מעצר הוגש בעניינו של המשיב, המדובר בתסקיר שלילי שלא ממליץ על שחרורו של המשיב ממעצר.

ב"כ המשיב והמשיב העלו טענות בנוגע לתסקיר ובעיקר לכך ששירות המבחן לא פגש את אחיו של המשיב, אם כי כבר יש לומר שלא היה מקום לפגישה באותו מועד בין שירות המבחן לאחיו של המשיב, מאחר וזה אמר לשירות המבחן כי הוא לא יכול לשמש כחלופת מעצר הרמטית למשיב, ומשכך סבר שירות המבחן שאין מקום לזמנו לדיון, זאת לצד בחינת מאפייניו של המשיב ועוד.

יחד עם זאת ונוכח טענות המשיב ובא כוחו באשר לחלופת מעצר הרמטית שיש להם להציע, והגם שקיים בעיני ספק באשר לחלופת מעצר במקרה של המשיב, בהינתן העולה מתסקיר שירות המבחן, מתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר משלים, בו יבחן את חלופת המעצר שתוצע בפניו, וזאת עד ליום 20.4.2016.

המזכירות תעביר העתק החלטתי לשירות המבחן.

קובעת לדין ליום 20.4.2016 בשעה 09:00.

המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדין באמצעות שב"ס.

**ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשע"ו,
10/04/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית , שופטת בכירה**